

ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΒΟΣΚΟΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΔΑΧΤΥΛΟΥ

(Στους: Αρτέμιον του Μυλωνά, Τάκη Χατζηαντώνη, Λοίζο και Νικόλα Κοντού, Γιάννη Πάσσαλο, Νίκο και Σάββα Παμπό, Παναή Σαλαφόρη, Αδάμο Κκονή, Παύλο Χατζηγιακουμή, Γαβριήλ Κκουινιά, Γαβριήλ Βλόγκου και άλλους πρωτοβοσκούς της Συρκανιάς της Κυθρέας).

ΠΕΤΡΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Εχτές σαν ήμουν μόνος μου
'ξισειλίσειν ο πόνος μου
'ττυμήθηκα τον τόπον μου
έμπορα ησυχάσω.

'Ηρταν στον νουν οι τόποι μου
οι περασμένοι γρόνοι μου
ο φίλοι τζι' οι γειτόνοι μου,
πρωτοβοσκός σαν ήμουν.
'Ττυμήθηκα της Συρκανιάς
γρόνια αξιαστα, παλιά,
τότες που ούλλα τα θουνά
βασίλειον μου ήτουν.

Είχα σιλιάες πρόβατα
τζι' απού τα ξημερώματα
μέ της αυκής τ' αρώματα
τσας πρίχου να χαράξει,
ελάμνιζα για τα θουνά,
τα όρη τζιαι τα παραρά
με τα πλατάνια τα ψηλά
ο νήλιος πριν χαράξει.

Πάινινεν πρώτ' η καμασιέ,
τζιειν' η τσουρού μου η καφέ
τζιαι ταπισόν άλλες πολλές,
αμέτρητον κουπάιν.

Ξεκίνουν που την Τερατσιάν,
έκοθκα που τον Κατσουρκάν

τζι' έφτανα τζιεί πον ο Βορκάς
με το σ'ιυλλίν, τον Κάιν.

'Φόρουν ποΐνες ριζιμιές
δημμένες με χοντρές τρισ'ιές
για να ποφέφκω τες κουφές
τζιαι τα πικρά δρολυτζια.
Γύριζα τες κακορατζιές
ούλλες της πλάσης χλωρασιές
τζι' ακόμα τες ποταμοσιές
με τα πυκνά σκλινιτζ'ια.

Γρουσόν κουδούνιν έβαλα
γιατί τα σ'ιλια έρεξα,
-τες τρεις σ'ιλιάες έφτασα-
τότες της σιελι(δ)όνας.
Τα μεσημέρκα έπναζα,
γλυκόν κρασοούν έπινα,
το πιθκιαυλουίν έπαιζα,
μεσ' την πλαθκιάν λαόναν.

Μα τώρα στην καταστροφήν
ζιώ μόνος μεσ' την ξένην γην,
άνερκος τζιαι κακοκεφλής,
μεσ' την Αγιάν Βαρβάραν
τζιαι περιμένω ν' ακουστει
ετσάς ασσέν μιαν σταλαμήν
τον γυρισμόν να δκιαλαεί
του σήμαντρου η καμπάνα.